

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer is uitgegleden op een natte vloer ten gevolge waarvan hij aan zijn rechterarm blijvend arbeidsongeschikt is geraakt. Het hof heeft de vordering van werknemer afgewezen en onder andere overwogen dat werknemer veiligheidsschoenen ter beschikking waren gesteld alsmede dat werknemer pas op de terugweg ten val is gekomen (en de plas water zodoende reeds had opgemerkt).

In cassatie klaagt werknemer dat het hof ten onrechte geen schending van de zorgplicht heeft aangenomen, nu is gebleken dat na het ongeval rubber matten zijn geplaatst op de litigieuze plaats van het ongeval.

De Hoge Raad oordeelt het volgende:

Artikel 7:658 lid 1 BW vereist een hoog veiligheidsniveau van de betrokken werkruimte, werktuigen en gereedschappen, alsmede van de organisatie van de betrokken werkzaamheden; bovendien dient de werkgever het op de omstandigheden van het geval toegesneden toezicht te houden op behoorlijke naleving van de door hem gegeven instructies, en op behoorlijk onderhoud van werkruimten en materialen.

In dit licht treft het onderdeel doel. Het gaat erom of de werkgever voor het verrichten van de arbeid zodanige maatregelen heeft getroffen en aanwijzingen heeft gegeven als redelijkerwijs nodig is om te voorkomen dat een werknemer als eiser in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade zou lijden als gevolg van een val door gladheid, ontstaan door waterplassen die in een wasserij ook volgens Vendrig nu eenmaal niet zijn te voorkomen. De omstandigheid dat de werkgever ter afwering van dit gevaar een veiligheidsmaatregel heeft genomen (het ter beschikking stellen van veiligheidsschoenen die mede ertoe dienden om uitglijden te voorkomen) brengt nog niet mee dat de werkgever zich van zijn voormelde verplichtingen heeft gekweten of dat het treffen van andere, meer effectieve, maatregelen met hetzelfde doel (het leggen van rubberen matten) niet van hem kon worden gevergd. Mede in aanmerking genomen dat eiser, op zichzelf onweersproken, heeft aangevoerd dat het aanbrengen van rubberen matten een eenvoudige en geëigende veiligheidsmaatregel was tegen het gevaar van uitglijden in een plas water, berust het oordeel van het hof dat er geen reden is om aan te nemen dat Vendrig niet erop had mogen vertrouwen dat de aan eiser ter beschikking gestelde veiligheidsschoenen een in de gegeven omstandigheden afdoende middel zouden bieden tegen het risico van uitglijden, op een onjuiste rechtsopvatting.

Volgt vernietiging van het arrest.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-04-2008

ECLI: ECLI:NL:HR:2008:BC9225

Zaaknummer: Co6/293HR

Wetsartikelen: 7:658 BW